

Cesta člověka

Po skle kalném čistá voda stéká
Řeky se v luka rozlijí
Ptej se, co jsi to za člověka
Co tu sám sebe zabíjí

Co sám sobě říká
Že přeje si být zařazen
Však proč se Tebe týká
Řada prázdných mužů prázdných žen

V čem se hrdinství skrývá
V nesení všednosti na bedrech
Skončit jako oschlá skýva
Hozena dobytku v nuzných dnech

Či opomíjený a zaháněný
Jít za svým snem a vytrvat
Najít smysl, zbavit se utrpení
A zařazeným naději dát

Vybojovat svoje bitvy
Zbavit se břemene vin
A přes ostří Occamovy břitvy
Nevrhat již více stín